

ренції повинна бути плідною. Таким чином, метою більшості сесій на конференції має бути надання українським викладачам такої інформації, яку вони можуть використати в школах своїх районів. Мова конференції має бути українською з одночасним перекладом англійською.

ШЛЯХИ РЕФОРМИ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

І. Богадельников, В. Волченко

*Сімферополь, Кримський
медичний інститут*

Загально визнано, що у зв'язку із соціальними, інтелектуальними та організаційними змінами в світі медична освіта потребує змін. Простежується тенденція серед держав різного політичного, економічного та соціального рівня уніфікувати систему медичної освіти. Але є і відмінності.

В США і Великобританії особливу увагу приділяють навчанню студентів фундаментальним наукам з позицій молекулярної медицини, яка охоплює новітні проблеми молекулярної, клітинної, структурної та нейробіології, що дає змогу об'єднати навчання і вивчення науки на новому рівні. Поява нових хвороб або поширення раніше рідкісних захворювань і трансформація медичної практики потребують від студентів вивчення соціальних і поведінкових наук, клінічної епідеміології та інформаційних наук.

В багатьох медичних університетах Європи (Нідерланди, Німеччина) і Канади перейшли на проблемно - обґрунтований метод навчання студентів. При цьому вивчення теми проводиться блоками тривалістю 2-3 місяці. Спочатку вивчають будову органа або системи, потім функції і, нарешті, клініку. При цьому підвищується зацікавленість і активність студентів, вони одержують глибші знання. Але вартість цього методу навчання перевищує вартість традиційних методів приблизно на одну третину.

Вища медична освіта на Україні істотно реформувалась за роки незалежності. Реформа наблизила медичну освіту до практики і зберегла нагромаджений потенціал. Досягнення світового рівня

знань лікаря, безсумнівно, залежить від політичних та економічних процесів у країні та світі, а також від ходу реформ. Дві групи проблем стоять перед системою медичної освіти: 1) підвищення кваліфікації і навичок студентів та лікарів, застосування сучасних технологій навчання і медицини, уніфікація програм оцінки компетенції спеціалістів. Ці проблеми можуть бути вирішеними на рівні Міністерства охорони здоров'я і медичних навчальних закладів. Для вирішення другої групи проблем потрібна участь міжнародних організацій, таких, як ООН, Всесвітня організація охорони здоров'я, Всесвітня федерація та Європейська асоціація медичної освіти. Вирішення проблем цієї групи полягає в укладанні міжнародних угод про визнання дипломів та наукових ступенів, у наданні можливості медичним спеціалістам працювати в різних країнах, організації обміну студентами і викладачами, участі в міжнародних проектах розвитку і покращення медичного обслуговування.

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СУЧАСНИХ СИСТЕМ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

В. Бобирев, М. Потяженко,

*Полтава, Українська медична
стоматологічна академія*

Л. Бобирєва, І. Скрипник

Сучасний стан розвитку суспільства зумовлює необхідність кардинальних змін вищої медичної освіти в Україні. Вважаємо, що вища школа є лише початковим етапом підготовки лікаря, який в подальшому удосконалює свій професійний рівень і мистецтво лікування на наступних етапах безперервного навчання. За кордоном накопичено досвід успішного застосування "каскадного" методу підготовки лікарів.

Значного поширення в медичних університетах Великобританії набув такий вид навчання як тьюторіал - індивідуально-груповий метод навчання, який передбачає заняття у невеликих групах (2-5 чоловік) з викладачем-тьютором протягом усього курсу навчан-